Sisäministeriö
Inrikesministeriet

Mikko Hirvi, poliisiosasto

Eduskunnan hallintovaliokunnalle

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi verkossa tapahtuvaan terroristisen sisällön levittämiseen puuttumisesta ja sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Vastinekuuleminen 29.11.2022

Hallintovaliokunta on toimittanut sisäministeriölle asiantuntijakuulemisissa saadut lausunnot ja pyytänyt ministeriöltä vastinetta niiden johdosta. Vastineessa on otettu huomioon myös hallituksen esitystä koskeva liikenne- ja viestintävaliokunnan lausunto 36/2022 vp. Sisäministeriö toteaa lausuntojen johdosta seuraavaa:

Yleistä

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/784 verkossa tapahtuvaan terroristisen sisällön levittämiseen puuttumisesta astui voimaan 7.6.2022. EU-asetus on suoraan sovellettavaa oikeutta.

Asetus edellyttää kuitenkin kansallista lainsäädäntöä, koska sen 12 artiklan mukaisesti kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu: a) poistamismääräysten antaminen 3 artiklan nojalla; b) poistamismääräysten arviointi 4 artiklan nojalla; c) erityistoimenpiteiden toteuttamisen valvonta 5 artiklan nojalla ja d) seuraamusten määrääminen asetuksen 18 artiklan nojalla.

Esitys valmisteltiin työryhmässä, jossa olivat edustettuina liikenne- ja viestintäministeriö, Poliisihallitus, suojelupoliisi, keskusrikospoliisi, Liikenne- ja viestintävirasto Traficom sekä sisäministeriö.

Eduskunnan hallintovaliokunnalle toimitetut asiantuntijalausunnot

Alla käydään läpi eduskunnan hallintovaliokunnalle toimitetuissa asiantuntijalausunnoissa esiin nostettuja asioita teemoittain ja niissä mahdollisesti esiin nostetut muutosesitykset.

Kirkkokatu 12, Helsinki
PL 26, 00023 Valtioneuvosto
Vaihde 0295 480 171 | kirjaamo@intermin.fi | www.intermin.fi

Tehtävien soveltuvuus ehdotetuille toimivaltaisille viranomaisille sekä niiden resurssi- ja koulutustarpeet

FiCom totesi tehtävien soveltuvan esityksessä ehdotetuille viranomaisille, kunhan riittävistä resursseista ja tehtävien vaatimasta asiantuntemuksesta huolehditaan eikä esittänyt muutoksia pykäläteksteihin. Se toi kuitenkin esille, että koska kyseessä on täysin uudenlainen palveluntarjoajiin kohdistuva lainsäädäntö, sen arvion mukaan säilytyspalvelun tarjoajat tulevat varmasti varsinkin alkuvaiheessa pyytämään arviointia jokaisesta saamastaan poistomääräyksestä, kunnes ne pystyvät itse arvioimaan saamiensa määräysten kohtuullisuutta. FiComin mukaan esityksessä arviointipyyntöjen määrä onkin arvioitu liian pieneksi

Suojelupoliisi piti lausunnossaan ehdotettua sääntelyä toimivaltaisista viranomaisista kannatettavana.

Liikenne- ja viestintäministeriö kannatti lakiesitystä. Se totesi lausunnossaan lisäksi, että on esityksen valmistelun aikana korostanut eri yhteyksissä, että Liikenne- ja viestintävirsatolle on varmistettava sille uusien tehtävien johdosta syntynyt tarve lisärahoitukselle, ja että sisäministeriö sääntelystä vastaavana ministeriönä on jatkossa vastuussa tarvittavan rahoituksen varmistamisesta Liikenne- ja viestintävirastolle erityistoimenpiteiden valvontatehtävien toteuttamista varten.

Liikenne- ja viestintävirasto kannatti ehdotettuja toimivaltaisten viranomaisten nimeämisiä. Virasto piti lisäksi tärkeänä, että esityksessä otetaan huomioon sille uusien tehtävien myötä tuleva lisääntyvä resurssitarve.

Keskusrikospoliisi totesi lausunnossaan, että esityksessä poliisille ehdotetut tehtävät ovat sille uusia ja ne vaativat kouluttamista sekä juridista osaamista ja ammattitaitoa. Keskusrikospoliisin lausunnon mukaan tehtäviin tulee varata riittävästi resursseja erityisesti huomioiden vireillä olevat muut EU-lainsäädäntöhankkeet, joissa on tarkoitus luoda velvoittavaa sääntelyä myös muun laittoman verkkosisällön osalta

Teknologiateollisuus katsoi lausunnossaan, että poliisille ehdotetut tehtävät soveltuisivat paremmin tuomioistuimelle ja mikäli toimivaltaiseksi viranomaiseksi nimettäisiin poliisi poistamismääräysten antamisen ja niiden arvioinnin osalta, tehokkaista oikeussuojakeinoista (tuomioistuinvalvonta) tulee varmistua ja poliisin tulee suorittaa myös ennakollista valvontaa määräysten oikeellisuuteen ja lainmukaisuuteen. Hallinnollisen oikaisumenettelyn käyttö tulee sallia myös käytännössä. Poliisin osaamiseen ja henkilöstöresurssien oikeasuhtaiseen käyttöön on kohdistettava valvontaa. Nämä seikat tulisi sisällyttää säädökseen tai sen perusteella annettavaan asetukseen.

Teknologiateollisuus katsoi myös, että mahdollisesti perustettavan seuraamuskollegion tulisi koostua eri virastojen edustajista, esimerkiksi poliisista ja Liikenne- ja viestintävirastosta tai

seuraamuskollegioon liittyvä esitysvalta tulisi rajata yksinomaan Liikenne- ja viestintävirastolle.

Sisäministeriö toteaa, että sekä Liikenne- ja viestintäviraston että poliisitoimen toimintamenoihin on esitetty tarvittava rahoitus normaalien budjettikäytäntöjen mukaisesti vuoden 2023 täydentävässä talousarviossa. Vuosia 2024-2027 koskeva resursointi käsitellään julkisen talouden suunnitelmassa keväällä 2023. Liikenne- ja viestintävirastolle esitetään lisärahoitusta 2- ja poliisille 4 henkilötyövuodelle. Lisäresurssien perusteena on lisääntyvän työmäärän lisäksi ennen kaikkea uusien tehtävien edellyttämä erityisasiantuntemus.

Arviointipyyntöjen lukumäärää arvioitaessa on tukeuduttu komission vaikutustenarviointiin, jonka mukaan asetuksen mukaiset toimenpiteet koskisivat noin 1,5 – 4 % EU:n alueelle sijoittautunutta säilytyspalveluntarjoajaa. Suomeen on sijoittautunut arviolta 1 000 säilytyspalveluntarjoajaa, jolloin komission vaikutusarvioinnin mukaan asetuksen mukaiset toimenpiteet koskisivat noin 15 – 40 säilytyspalveluntarjoajaa.

Seuraamuskollegioon liittyvän esitysvallan rajaaminen yksinomaan Liikenne- ja viestintävirastolle voisi olla ongelmallista, koska seuraamuskollegio voi määrätä seuraamuksia myös asetuksen sellaisten rikkomisesta, joiden suhteen toimivaltainen viranomainen olisi poliisi. Esityksen valmisteluvaiheessa punnittiin eri vaihtoehtoja toimivaltaiseksi viranomaiseksi terroristista verkkosisältöä koskevien poistamismääräysten osalta. Poistamismääräysten tavoitteena on muun muassa edistää yleistä turvallisuutta ja ennalta ehkäistä radikalisoitumista ja terroritekoja. Terrorismin torjunnassa Suomessa päävastuu on poliisilla ja siltä osin erityisesti poistamismääräyksiä koskevat tehtävät sopivat poliisille.

Asetuksen mukaan tehtäviin viranomaispäätöksiin voi hakea muutosta siten kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään.

Tiedonsaantioikeudet ja tiedonvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä.

Liikenne- ja viestintävaliokunnan sekä oikeusministeriön lausunnoissa tuodaan esiin, että esityksessä ei säädetä poliisin velvollisuudesta antaa Liikenne- ja viestintävirastolle tiedot siitä, että palveluntarjoaja on saanut vähintään kaksi poistamismääräystä 12 edeltävän kuukauden aikana. Lausuntojen mukaan tällainen säännös olisi perusteltu, jotta Liikenne- ja viestintävirastolla on tarvittavat tiedot ryhtyä mahdollisiin toimenpiteisiin 5 artiklan mukaisesti. Myös Liikenne- ja viestintävirasto kiinnitti lausunnossaan huomiota sen ja poliisin väliseen tiedonvaihtoon sen varmistamiseksi, että Liikenne ja viestintävirastolla on käytettävissään sellaiset ajantasaiset tiedot, joiden pohjalta se voi täyttää asetuksen 5 artiklan mukaiset valvontavelvoitteet.

Sisäministeriö toteaa, että asiasta on säädetty EU-asetuksen 3 artiklan 9 kohdassa seuraavasti

”*Kun poistamismääräyksestä tulee lopullinen, poistamismääräyksen antaneen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulle sen*

jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa säilytyspalvelun tarjoajalla on päätoimipaikka tai jossa sen laillinen edustaja asuu tai johon tämä on sijoittautunut."

Poistamismääräyksen antaneen toimivaltaisen viranomaisen tulee ilmoittaa säilytyspalveluntarjoajalle annetusta poistamismääräyksestä erityistoimenpiteiden toimenpiteiden valvonnasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle. Sisäministeriön näkemyksen mukaan asiasta ei olisi tarpeen säätää erikseen toimeenpanolaissa.

Professori Olli Mäenpää katsoi lausunnossaan poliisin ja viestintäviranomaisten tiedonsaantioikeuksien sääntelyn muodostuvan poikkeuksellisen laajaksi (lakiesityksen 2§). Prof. Mäenpään lausunnossa esitettiin, että sääntelyä olisi paikallaan täsmentää esimerkiksi siten, että se kohdistuisi vain muihin viranomaisiin ja säilytyspalvelun tarjoajiin. Sen sijaan rankaisuvaltaa käyttävän seuraamuskollegion laajaa tiedonsaantioikeutta pidettiin lausunnossa perusteltuna.

EU-asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa säädetään: "*Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja, koordinoitava toimia ja tehtävä yhteistyötä 12 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten kanssa 5 artiklan nojalla toteutettujen erityistoimenpiteiden ja 18 artiklan nojalla määrättyjen seuraamusten osalta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 12 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetulla toimivaltaisella viranomaisella on hallussaan kaikki asiaankuuluvat tiedot.*"

Edellä mainittu lausunto huomioiden sisäministeriö esittää, että lakiesityksen 2 §:aa voisi tarkentaa ao. mukaisesti.

2 § Poliisin ja Liikenne- ja viestintäviraston tiedonsaantioikeus

Liikenne- ja viestintävirastolla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada poliisilta asetuksen 5 artiklan nojalla toteuttavaa erityistoimenpiteiden valvontaa varten välttämättömät tiedot. Tiedonsaantioikeus koskee myös välttämättömiä henkilötietoja.
Poliisilla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada Liikenne- ja viestintävirastolta asetuksen 3 ja 4 artiklan mukaisten tehtävien suorittamista varten välttämättömät tiedot. Tiedonsaantioikeus koskee myös välttämättömiä henkilötietoja.

Esityksen perustelujen mukaan lakiesityksen 2§ mukaiset tarvittavat tiedot koskevat erityisesti poliisin antamien poistamismääräysten noudattamatta jättämistä. Lisäksi kyse voi olla esimerkiksi mahdollisista valvontahavainnoista tai erityistoimenpiteiden noudattamatta jättämisestä.

Toimivaltaiset viranomaiset ja seuraamusmaksut

Liikenne- ja viestintävaliokunta, oikeusministeriö sekä professori Olli Mäenpää tuovat lausunnoissaan esiin, että lakiesityksen 3§:aa (seuraamuskollegio) olisi syytä täsmentää. Lausuntojen mukaan seuraamuskollegion yleisistä perusteista, ml. toimielimen nimi, toimiala, toimivaltuudet ja pääasialliset tehtävät, olisi säädettävä lailla. Lisäksi olisi säädettävä

seuraamuskollegion toimikaudesta, jäsenten yleisestä kelpoisuudesta ja nimittämisestä. Seuraamuskollegion jäsenillä tulisi olla varajäsenet, joiden kelpoisuudesta olisi myös lausuntojen mukaan säädettävä. Laista tulisi myös säädösperusteisesti ilmetä, kuinka Poliisihallitus valitsee henkilöt tehtäväänsä. Lisäksi laista tulisi säädösperusteisesti ilmetä, että käsiteltävästä asiasta riippuen esittelijä tulisi joko poliisista tai Liikenne- ja viestintävirastosta sekä täsmentää, milloin esittelijä tulisi Liikenne- ja viestintävirastosta. Laista tulisi myös käydä ilmi, että kollegion jäsenet ovat virkasuhteisia, koska kollegio käyttää merkittävää julkista valtaa.

Oikeusministeriön kiinnitti huomiota myös siihen, että esityksessä ei ole huomioitu, että tietosuojavaltuutettu ja tietosuojavaltuutetun toimisto keskeisellä tavalla poikkeaa sääntelyltään ja organisaatiomuodoltaan poliisista viranomaisena. Esityksen 1 §:n 3 kohdassa viitataan seuraamuskollegioon viranomaisena. Oikeusministeriön mukaan seuraamuskollegion asema jää epäselväksi, etenkin kun sääntelyssä ei mainita, onko seuraamuskollegio erillinen vai toimiiko se esim. Poliisihallituksen yhteydessä ja kenen alaisuudessa seuraamuskollegio on.

Poliisihallitus tuo esiin, että esityksessä perustettavaksi ehdotettu seuraamuskollegio ei olisi ainoa laatuaan Poliisihallituksessa, koska lain rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä (444/2017) perusteella on Poliisihallitukseen perustettu seuraamuskollegio päättämään mahdollisista seuraamuksista lain rikkomistapauksissa. Edelleen Poliisihallitus toteaa tuoneensa valmisteluvaiheessa esiin, että laissa seuraamusten määräämisen osalta toimivaltaisen viranomaisen tehtävä tulisi määrätä poliisille eikä Poliisihallitusta olisi tarvetta nimetä vastuuviranomaiseksi. Tällä varmistettaisiin se, että mikäli esimerkiksi poliisin organisaatiorakenteita uudistetaan tai nimetään uudelleen, niin ei olisi tarvetta tehdä muutoksia lainsäädäntöön poliisin yksiköiden nimien osalta.

Sisäministeriö esittää, että lakiesityksen 3§:aa täsmennettäisiin alla olevalla tavalla, jotta se täyttäisi lausunnoissa esiin nostetut seikat.

3§ Seuraamuskollegio

Poliisihallituksen yhteydessä on seuraamuskollegio, jonka tehtävänä on seuraamusten määrääminen asetuksen 18 artiklan nojalla. Seuraamuskollegion toimintaan ei sovelleta poliisin hallinnosta annetun lain (1992/110) 4 §:n 4 momenttia.

Poliisihallitus nimeää seuraamuskollegioon jäseneksi kolme edustajaa sekä yhden heistä kollegion puheenjohtajaksi, sekä heille kolme henkilökohtaista varajäsentä. Seuraamuskollegion toimikausi on viisi vuotta.

Seuraamuskollegion jäsenten ja varajäsenten tulee olla asetukseen ja sen sisältöön hyvin perehtyneitä kokeneita poliisihallituksen virkasuhteisia henkilöitä. Seuraamuskollegion puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tehtävän edellyttämä riittävä oikeudellinen asiantuntemus.

Seuraamuskollegion jäsen tai varajäsen ei saa olla virassa, jossa hänen tulee antaa asetuksen 3 artiklassa tarkoitettuja poistamismääräyksiä tai arvioida 4 artiklassa tarkoitettuja rajat ylittäviä poistamismääräyksiä. Seuraamuskollegion jäsen toimii tehtävässään riippumattomasti ja puolueettomasti.

Seuraamuskollegion päätös tehdään esittelystä. Liikenne- ja viestintäviraston virkasuhteinen henkilö toimii esittelijänä, kun asia koskee EU-asetuksen 5 artiklan 1, 2, 3, 5 ja 6 kohdan rikkomisia.

Poliisin virkasuhteinen henkilö toimii esittelijänä, kun asia koskee EU-asetuksen 3 artiklan 3 ja 6 kohdan, 4 artiklan 2 ja 7 kohdan sekä 11 artiklan, 14 artiklan 5 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan ja 17 artiklan rikkomisia.

Seuraamuskollegio on päätösvaltainen kolmijäsenisenä. Seuraamuskollegion läsnä olevista jäsenistä yhden on oltava puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja. Päätökseksi tulee se kanta, jota enemmistö on kannattanut. Äänten mennessä tasan päätökseksi tulee se kanta, joka on lievempi sille, johon seuraamus kohdistuu.

Seuraamuskollegiolla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada maksutta tehtäviensä hoidon kannalta välttämättömät tiedot.

Sisäministeriö toteaa, että lain rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä 7 luvun 1 §:n mukaan Poliisihallitus on yksi laissa säädetyistä valvontaviranomaisista. Poliisihallituksen valvonnan kohteena ovat rahapeliyhteisöt ja elinkeinonharjoittajat, jotka välittävät rahapeliyhteisöjen tarjoamiin rahapeleihin liittyviä osallistumisilmoituksia ja -maksuja. Valvontaviranomaisten tehtävänä on määrätä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 8 luvussa säädettyjä hallinnollisia seuraamusmaksuja. Seuraamusmaksut voivat olla huomattavia. Siten seuraamusmaksun määrääminen ei olisi täysin uusi tehtävä poliisille. Laki rahapesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ei kuitenkaan sisällä tarkempia säädöksiä siitä, kuka/ketkä Poliisihallituksessa päättää seuraamusmaksusta.

Lakiehdotuksessa ei myöskään ole yksilöity sitä, mikä poliisin yksikkö tai Liikenne- ja viestintäviraston yksikkö vastaisi asetuksessa säädetyistä tehtävistä. Organisaatiot ja niiden rakenteet voivat muuttua, joten siksi esityksen mukaan laissa säädettäisiin yleisellä tasolla asetuksen mukaisten tehtävien hoitaminen tiettyjen viranomaisten tehtäväksi, jotta sääntelyä ei tarvitsisi muuttaa, kun organisaatioiden nimikkeet muuttuvat.

Seuraamusten osalta oikeusministeriö mainitsee, että esityksen 4 §:n selvyyden kannalta luontevinta olisi, että pykälän 2 momentti seuraamusmaksun kokonaisharkinnasta siirrettäisiin 4 momentiksi, nykyinen suuruutta koskeva 3 momentti 2 momentiksi ja enimmäismäärää (tietty prosenttimäärä) koskeva 5 momentti 3 momentiksi. Seuraamusmaksun suorittaminen valtiolle puolestaan olisi pykälän viimeinen momentti. Tällöin säännös noudattelisi vakiintunutta seuraamusmaksusäännöksen järjestystä.

Sisäministeriö esittää, että pykälä muotoillaan oikeusministeriön ehdottamalla tavalla.

Professori Mäenpää esittää lausunnossaan, että koska vakiintuneen lainsäädäntökäytännön mukaan hallinnollinen rangaistusseuraamus määrätään sen kohteelle, lakiehdotuksen 4 §:ssä olisi kuitenkin aiheellista korvata seuraamusmaksun asettaminen sen määräämisellä.

Edelleen professori Mäenpää esittää lausunnossaan, että lakiehdotuksen 1 §:n 4 momentin säännös olisi perusteltua poistaa, koska siinä toistetaan osittain asetuksen 13 artiklan 2 kohta, mikä voisi välittää vajavaisen informaation niiltä osin. Professori Mäenpää ehdottaa, että seuraamuskollegion riippumattoman päätöksenteon turvaamiseksi olisi perusteltua lisätä lakiin säännös, jonka mukaan poliisin hallinnosta annetun lain 4 §:n 4 momenttia ei sovelleta sen toimintaan, mikäli seuraamuskollegio sijoitetaan Poliisihallitukseen.

Sisäministeriö esittää, että molemmat edellä mainitut ehdotukset otetaan huomioon kuten professori Mäenpää esittää.

Muita lausunnoissa esiin tulleita asioita

Liikenne- ja viestintävaliokunta korosti lausunnossaan, että vaikka esityksessä ei olekaan yksilöity sitä, mikä poliisin tai Liikenne- ja viestintäviraston yksikkö vastaisi asetuksessa säädetyistä tehtävistä, tulee niiden olla palveluntarjoajien tiedossa ennen kuin lakia aletaan soveltaa.

Sisäministeriö toteaa, että asetuksen mukaan jäsenvaltioiden tulee ilmoittaa toimivaltaiset viranomaiset Euroopan komissiolle, kun ne on saatu nimettyä. Ilmoitus komissiolle tehdään välittömästi lain tultua voimaan. Toimivaltaiset viranomaiset ja niiden yhteystiedot julkaistaan komission internet-sivuilla.

Liikenne ja viestintävaliokunnan lausunnossa huomioidaan myös, että esityksessä ehdotetaan, että lakiin sakon täytäntöönpanosta (672/2002) 1 §:n 2 momenttiin lisättäisiin maininta siitä, että verkossa tapahtuvaan terroristisen verkkosisältöön puuttumisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu pannaan täytäntöön siten kuin laissa sakon täytäntöönpanosta säädetään. Valiokunta kiinnittää hallintovaliokunnan huomiota siihen, että kyseisessä pykälässä viittaus on virheellisesti 2 §:ään, mikä tulee korjata viittaukseksi 4 §:ään.

Sisäministeriö esittää, että pykäläviittaus korjataan liikenne- ja viestintävaliokunnan lausunnon mukaisesti.

Keskusrikospoliisi toi lisäksi esiin, että HE:n 8 §:ää olisi hyvä tarkentaa, jotta ei jäisi epäselvyyttä koskeeko muutoksenhakusääntely myös asetuksen perusteella annettavia päätöksiä vai ainoastaan sen nojalla annettuja seuraamusmaksuja. Lisäksi täytäntöönpanolakiin tulisi keskusrikospoliisin mukaan tehdä lisäys, että asetuksen perusteella annettaviin viranomaispäätöksiin noudatetaan hallintolain säännöksiä soveltuvin osin.

Sisäministeriö esittää, että esityksen 8 §:ää muutettaisiin selvyyden vuoksi seuraavaan muotoon:

Asetuksen mukaan tehtäviin viranomaispäätöksiin haetaan muutosta siten kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään.

Poliisihallitus kiinnittää huomiota siihen, ettei poliisilaissa ole säädetty poliisin oikeudesta kerätä ja käsitellä verkkoympäristöstä saatavia henkilötietoja automaattisesti. Mikäli terroristisen verkkosisällön etsintä edellyttää jonkun henkilön tietoverkoissa tapahtuvan toiminnan jatkuvaa seurantaa, ei tätä varten ole säädetty toimivaltuudesta poliisilaissa. Poliisilain (872/2011) 5 luvun 13 §:ssä säädettyä suunnitelmallista tarkkailua ei voitaisi tässä yhteydessä välttämättä soveltaa, koska terroristisen verkkosisällön levittäminen ei kaikissa tapauksissa täyttäisi minkään rikoksen tunnusmerkistöä ja julkaisun tehnyt taho tai säilytyspalvelun tarjoajan ei voisi olettaa perustellusti syyllistyvän rikolliseen toimintaan.

Poliisihallituksen lausunnon mukaan poliisilakiin olisi kirjattava riittävällä tarkkuudella toimivaltuus sille, että poliisi voi hankkia tietoverkkojen avoimista lähteistä tietoa automaattisestikin poliisin lakisääteisten tehtävien hoitamiseksi. Toimivaltuuksien kirjaaminen lainsäädäntöön on erittäin tärkeää, vaikka näin ei ole yleisesti toimittu hallinnollista valvontaa tekevien viranomaisten osalta. Terroristisen verkkosisällön valvonnan ja sen johdosta määrättävät seuraamukset eivät ole osa poliisin rikostorjuntaa, lupahallintoa tai valvonta- ja hälytystoimintaa vaan hallinnollista toimintaa ja sen vuoksi poliisilakia nykymuodossaan ei voisi soveltaa.

Sisäministeriö katsoo, että esityksen tarkoituksena on antaa asetukseen liittyvä täydentävä sääntely, eikä tässä yhteydessä ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi arvioida laajemmin poliisin toimivaltuuksia.

Asetus ei edellytä täydentävää kansallista sääntelyä valvontaviranomaisen oikeudesta kerätä ja käsitellä verkkoympäristöstä saatavia henkilötietoja. Asetus ei myöskään velvoita jäsenvaltioita etsimään aktiivisesti terroristista verkkosisältöä internetistä.